

KOSMUKAS

Mielasis Kosmuk,
jausmų mokytoja ponia Hains sako, kad galiu pradėti „mielas dienorašti“, bet tai atrodo labai mergaitiška. Aš irgi mergaitė, bet turiu omeny kai kurias mergaites iš savo klasės. Tas, kurios šoka lyg tiktoko žvaigždės.

Kalbu apie tave, Rita Miler.

Mudvi su Rita Miler mokomės kartu nuo tada, kai kūdikystėje abi pritarėme „Dviem gaideliams“, nors ji niekada to nepripažins.

Praeitais metais Rita įkūrė Gumos klubą. Na, juk žinote tą gniaužomąją gumą, kurią mokytojai leidžia atsinešti į klasę ir kuri parduodama mažose skardinėse su keistais pavadinimais, kad ir „Kūrybingas karys“ ar „Mąstymo galia“? Taigi, per pertrauką Rita liepė visiems išrikiuoti savo gniaužomosios gumos skardines ir įvertino jas pagal maoniausią kvapą.

Tačiau į Gumos klubą ji priėmė ne visus vaikus. Tik savo draugus.

Todėl mudvi su mano geriausia drauge Violeta Vens nutarėme įkurti konkuruojantį Purvo klubą, skirtą mokyklą supančiam purvui. Kas galėjo pamanyti, kad purvas beisbolo aikštėje šitaip skiriasi nuo purvo po šliuožyne? Purvo klubas buvo atviras visiems, bet nesulaukė populiarumo.

O aš sunerimau dėl purvo savo panagėse. Tikriausiai dėl to lankausi pas jausmų mokytoją poniją Hains.

Tačiau man patiko mintis kam nors skirti šį dienoraštį. Ketinau rašyti mamai, bet paskui sunerimau, kad aptikusi dienoraštį ji pamans, jog iš tikrųjų turi jį perskaityti.

Svarsčiau rašyti Violetai. Laiškėliai, kuriais keičiamės klasėje, pilni piešinėlių, tai tokia mūsų keistenybė. Maniau skirti dienoraštį ir savo jaunesniam broliukui Sulčiukui, bet jis dar nepažįsta raidžių, o jei pažintų, skaitytų tik apie visureigius.

Tada man šovė mintis. Juk galiu rašyti dienoraštį Kosmui, savo šuniui. Jis nekalba ir tikriausiai nemoka skaityti, be to, jis kartais sugraužia nuotolinį televizoriaus pultelį ir dėl to negaliu užmigti naktimis.

Tačiau Kosmukas yra ištikimas ir mielas, jis niekada neprivers manęs jaustis nepatogiai dėl to, ką čia rašau. Be to, mudu su šuneliu kankina kelios tokios pačios baimės. Audros. Fejerverkų. Balionų. Klounų. Kosmas mane supranta.

Taigi. Aš rašau Kosmukui.

Džiaugiuosi, kad dėl to sutarėme.

KAIP NUPIEŠTI GERIAUSIĄ DRAUGĘ

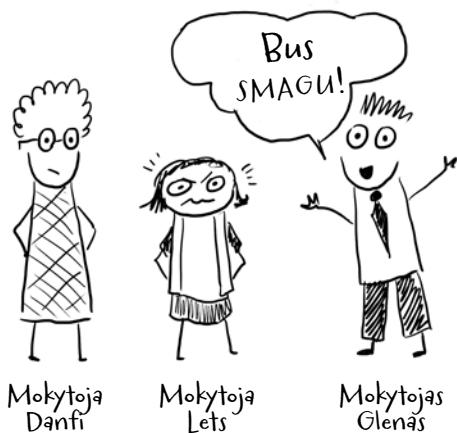
Mielasis Kosmuk,
pažvelkit į mane, aš rašau šuniui! Kaip jautiesi, būdamas mano susirašinėjimo draugas? Ar maloniau už nugaros kasymą? Spėju, kad ne, bet kai vakar perskaičiau tau savo pirmą įrašą, atrodė, jog tau įdomu.

Šiaip ar taip, Kosmuk, šiandien pirma mokslo metų diena. Šįmet mokysiuosi penktoje klasėje. Pasiėkiau pradinės mokyklos viršūnę.

Penktoje klasėje gali gauti vieną iš trijų auklėtojų. Kartu jie yra tarsi trys lokiai iš pasakos. Mokytoja Danfi yra per daug griežta. O mokytoja Lets visą laiką suirzusi. Geriausias yra mokytojas Glenas: jo klasėje pilna pripučiamų gyvūnų ir žmogaus dydžio frankenšteinų, ten nuolat mirksi kalėdinės girliandos ir kabo besisukantis disko rutulys. Kasdien trečią valandą po pietų vaikai išeina iš mokytojo Gleno klasės atrodydami taip, tarsi per ilgai užsiuvo žaidimų automatų salėje. Visi myli mokytoją Gleną.

Prieš dvi dienas mūsų tėvai gavo pranešimus apie paskirtus auklėtojus. Norėjau mokytojo Gleno, bet gavau griežtąją Danfi. Paprašiau mamą paskambinti Violetos mamai, nes nei aš, nei Violeta neturime mobiliųjų.

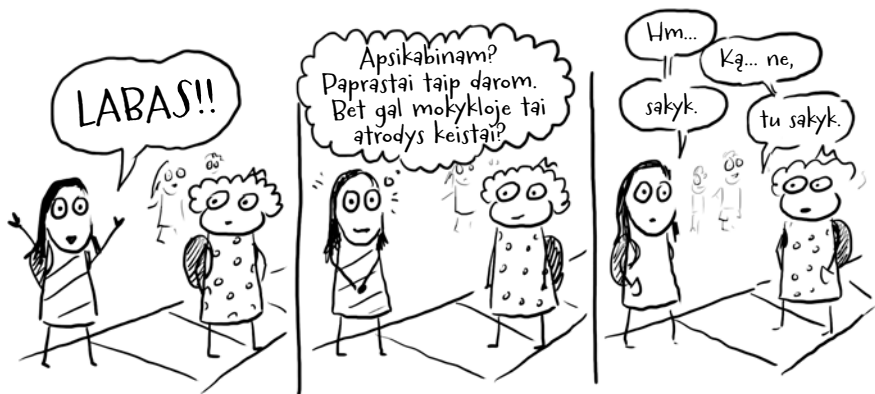

Violeta leido stovykloje paskutinę dieną, bet ponia Vens pasakė, kad dukters auklėtoja irgi paskirta mokytoja Danfi. Man akmuo nuo širdies nusirito.

Aš labai ilgėjausi Violetos. Visą vasarą ji praleido stovykloje. Tai specializuota gimnastikos stovykla šiaurinėje valstijos dalyje, o savaitgaliais Violeta viešėdavo pas netoliese gyvenančius pusbrolius. Paprastai mudvi vasarodavome piešdamos didingą freską ant kartoninių dėžių iš mūsų garažų ar filmuodamos žinių laidas, kuriose būdavo perspėjimų dėl oro, apylinkės naujienų ir reklamų. Šią vasarą abu tuos dalykus bandžiau daryti viena, bet sugebėjau baigti tik pusę baltojo delfino piešinio ant vidutinio dydžio kartono gabalo. Vis dėlto elektroniniais laiškais siunčiau Violetai savo žinių laidų įrašus ir kelis kartus kalbėjomės telefonu, ji sakė, kad mano laidos nuostabios. Aš gerokai didžiavausi savo specialiu reportažu apie kaimynystėje esančius limonado prekystalius.

Bet iki mokslo metų pradžios aš nė sykio nesimačiau su geriausia drauge, nes tėvai tik vakar parsivežė ją iš stovyklos, o paskui Violetai reikėjo nusipirkti mokyklinius reikmenis ir naujus batų.

Todėl labai nudžiugau pamačiusi draugę ant šaligatvio šalia mokyklos. Tik susitikimo pradžia buvo šiek tiek nevykusi.

Jaučiau, kad noriu papasakoti Violetai milijoną svarbių dalykų. Pasiteiravau, kaip sekėsi stovykloje. Violeta atrodė išties susijaudinusi.

